

törvény változása. A család rombolása Nyugaton, homoszexuális házassági követelések, abortusz, eutanázia. „Gyermeek nélküli kultúra” Fukuyama és a zsidó-keresztény kultúra nézőpontjából. Az értékek relativizálása, morális romlás. Kelet-Nyugat Európa konfliktusa, középpontban a családról, nemekről való gondolkodás. Magyarországi törvényi változások, családpolitika, keresztény kultúra védelme, férfi nő szövetségén alapuló házasság. Az új Alkotmány szelleme és Nyugat reakciója. Magyarország fekete báránnyá válása. A liberális plurális családmodell, és a 2000 éves keresztény kultúra szembenállása. Európa zsidó-keresztény gyökerei, eredeti értékei és az ettől való eltávolodás következményei a családra, gyerekvállalásra. A túlnépesedés és a gyermeknélküliség ellentmondásai, a migráció következményei. Új bálványvallás születése, a morál nélküli liberális humanizmus. A humanizmus nevében, a nemi kisebbségek istenítése, a hagyományos család szétrombolása.

Schiller Vera

A család megjelenése a görög irodalomban

A görög kultúrkörben, az irodalom és általában az írásbeli hagyomány szerint kisebb családok – szülők és gyermekek – éltek együtt. Az apának teljhatalma volt a gyerek élete fölött, az újszülöttet megszületése után felvette a családba, vagy kitétette. A vígjátékok és irodalmi alkotások bővelkednek az olyan adatokban, hogy a kitett gyereket később mégis keresni kezdi apja, tehát lehetőleg úgy teszi ki, hogy életben maradjon. (Ez alól a spártai családok képeztek kivételt, ahol a közösség döntött a gyengének minősített fiúgyermekek kitételéről, nem az apa.) A gyerekek házasságával kapcsolatos döntés az apát illette, nemcsak a lány, hanem a fiú felett is. A feleség a férj hatáskörébe tartozott, de megillette a családját általi (apja, testvére) védelem is. A feleség köteles volt hűséges lenni, a férj léphetett kapcsolatba hetérakkal, bár az irodalom – a vígjáték irodalom – szerint ezt a feleségek nem nézték jó szemmel. Az előadás az írásbeli hagyomány tükrében igyekszik ezeket a kapcsolódási pontokat bemutatni.

Schöner Alfréd

„...és a kör bezárult”

A témám: érintőlegesen önéletrajz jellegű. Kulcsszavai: Nagyapám Schöner Ferenc, akinek családját Auschwitzban meggyilkolták, Apám, Schöner Ignác, akinek első feleségét és négy gyermekét, valamint tíz testvérét is Auschwitzban gyilkolták meg. Lányom, Schöner Zsuzsa, aki az érettségi után auschwitzi kegyeleti úton vettek részt. Az ottani traumatikus élmények hatására alijázott Izraelbe. Jőmagam a 60. évfordulón Auschwitzban jártam, belebetegedtem. Két Izraelben született unokámban, akik a hadseregbe való bevonulás előtt szintén auschwitzi kegyeleti úton vettek részt, érzelmek sokaságát váltotta ki.... és a kör bezárult...

Szabó Alexandra M.

A házasságkötés mint megküzdési stratégia Holokauszt túlélők számára

Kutatásom fő célja a munka- és koncentrációs táborokba elhurcolt Holokauszt túlélők megküzdési (coping) stratégiáinak felmérése volt, melyek közül a legtipikusabb választás a vészkorszak utáni élet újrakezdéséhez a családalapítás céljából történő házasság volt. Az 1945 utáni zsidóság demográfiai mutatói egyértelműen kimutatják a házasságok számának kiugró növekedését Magyarországon, mely szociológiai számokat kvalitatív kutatással egészítem ki. Az USC Shoah Foundation adattárában található audiovizuális túlélő vallomásokból álló

merítemem alapján bemutatom a legtipikusabb ismerkedési, eljegyzési, és házasságkötési módozatokat, úgy ahogy azt a Náci táborokat túlélők maguk elmesélik. Kutatásom eredményeit végezetül az újonnan kialakult családok fontossága, illetve jövőképe alapján elemzem és bemutatom. (Karády Viktor, *Túlélők és újrakezdők*. Budapest: Múlt és Jövő, 2002.)

Szigeti Jenő

Szabadegyházi lelkészcsaládok a 20. század második felében

A 20. század második fele a lelkészcsaládoknak megpróbáltatásokkal teljes időszak volt. A szabadegyházak legtöbb gyülekezete 1939. dec. 2-ától betiltott felekezet volt, mint a honvédelem érdekeit veszélyeztető szekta. A kommunista időszakban a lelkészek osztályidegen elemeknek számítottak. Ez akadályozta a gyermekek iskolai oktatását, beilleszkedését a társadalmi életbe. Ezért a gyermeknevelés a család egészének társadalmi beilleszkedése sok érdekes problémát vetett fel. Ezeket szeretném empirikus tapasztalataim alapján rögzíteni. Ennek rögzítése az idő és a más irányú források szűkös volta miatt sürgető.

Szilágyi Adrienn

Családgylések és családi hitelezések, mint a 19. századi arisztokrata család szövetsége

A nagybirtok kormányzaton belül a családgyléssel foglalkoznék, amelynek legfőbb célja a család szövetségének fenntartása és a család dolgainak az előmozdítása volt. A családgylés funkcióit a Harruckern-örökösök 1798 és 1853 közötti közös tanácskozásán keresztül kívánom bemutatni, sőt azon érdekes momentumára szeretnék rámutatni, hogy a gylés keretein belül működtették a „családi kasszát”, amelyhez az érintett rokonság férhetett hozzá. A közös pénztárnak volt egy rendkívül előnye: a kizárólagos elérhetősége a családtagok számára. A família tagjai ugyanis pontosan tudták, hogy számíthatnak rá, számolhatnak vele, mert jóval megbízhatóbb és kiszámíthatóbb, mintha a piacról kellene hitelhez jutniuk. A családgyléseken, valamint azon belül működő családi hitelezéseken keresztül kívánom megvilágítani egy 19. századi arisztokrata família családi és gazdasági szövetségét.

Szilágyi Erzsébet

Kibucok, gyerekházak, családok... Kutatások a közös nevelésről au Erec Izraeli kibucokban

„Számomra ez a fal egy test. Anyám teste.” - Az 1920-as évek elejétől egészen az 1980-as évek végéig az erc izraeli kibucok ideológiájának egyik legfontosabb része volt az úgynevezett közös nevelés, amelynek lényege: egyenlő esélyek biztosítása minden gyerek számára. A kibucok gyerekházai a közös nevelés jelképei lettek. A gyerekházakban a gyerekek csecsemőkoruktól serdülőkorukig éltek, és nevelésük az egész kibuc közösségének feladata volt. A gyerekek életében a legfontosabb felnőttet a gondozónő jelentette, akivel szinte egész napjukat együtt töltötték. Szüleikkel minden nap délután négytől este hétig találkozhattak a szülők szobájában, majd szüleik visszakísérték őket a gyerekházakba. A szülők megvárták, amíg a gyerekek közösen megvacsoráztak, lezuhanyoztak, majd ágyuk mellé ülve meséltek, beszélgettek velük. Pontosán fél kilenckor a szülők elbúcsúztak a gyerekektől, hazamentek, az ügyeletes nevelőnő pedig lekapcsolta a villanyt a szobákban... S ezután elkezdődött a sok gyermek számára magányos, végtelenül hosszú, szülők nélküli éjszaka.